

Naročnina listu: =
Celo leto . . . K 10.—
Pol leta . . . „ 5.—
Četrť leta . . . „ 250
Mesečno . . . „ 1.—
Zunaj Avstrije: =
Celo leto . . . K 15.—
Posamezne številke
:: 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila
se računijo po 12 vinarjev
od 6redne pettivrste: pri
večkratnih oznanilih velik
::: popust. :::
„Straža“ izhaja v pon-
deljek in petek popoldne.
Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
Moroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Koroški vilajet. Nečuvano postopanje politične oblasti.

Odkar je baron Friess-Skene deželni predsednik na Koroškem, si Nemci vse upajo. Zunanja prijaznost deželnega predsednika je skrajna marsikoga zmotila, da ga je opravičeval, češ, mladi gospod se je neorientiran in ta nedostatek sedaj Nemci v obilni meri izrabljajo. Toda v zadnjem času se je mogel vsakdo prepričati, da to opravičevanje ne velja. Baron Friess-Skene je protektor vsega protislovenskega gibanja na Koroškem. Dočim z mirnim očesom gleda, kako se na Koroškem širi veleizdajalska vse-nemška struja, kako so ravno c. kr. uradniki glavna opora veleizdajalske propagande, pa na drugi strani tembolj omejuje prosto gibanje vedno lojalnih koroških Slovencev.

Neverjetno pa je, kaj se je zadnji teden zgodilo. Baron Friess-Skene je po svojem beljaškem glavarju prepovedal, da izvenkoroški Slovenci ne smejo dne 12. t. m. na tabor v Št. Jakob v Rožu. Kaj takega se niti v Turčiji ne dogaja! Najnovejši fer-man barona Friessa je žaljiv za vse Slovence, zato pričakujemo, da bodo Slovenci vseh pokrajin nastopili proti koroškemu deželnemu predsedniku. Baron Friess je sam privandranec in tujec na Koroškem, tem manj mu pristojno, da Slovence prepoveduje obiskovati svoje koroške brate.

Vilajetski odlok ima to-le besedilo:

„Povodom prireditve ljudskega tabora koroških narodnih Slovencev dne 12. julija 1914 v Sv. Jakob v Rožu, c. kr. okrajno glavarstvo Beljak v prid javnega reda in pokoja sledeče vkrene: Tabora se smejo v smislu naznanila in vabil samo koroški Slovenci udeležiti. Vsled tega je prihod in udeležba Slovencev iz drugih dežel na tem taboru strogo prepovedana. Da pa ne pride do spopada, je dne 12. julija 1914 tudi vsak prihod od nemške strani v Sv. Jakob v Rožu prepovedan. V ta namen bo 12. julija orožništvo koločvare v Podrožici in Podgorjah kakor tudi vsa pota, po katerih se v Sv. Jakob pride, nadzorovalo in na to pazilo, da se tej odredbi uboga in da se v krajnem okolišu Sv. Jakoba vsako zbiranje v trope zabrani. To se s pristavkom razglasi, da se bo neposlušnost teh odredb po § 11 cesarskega ukaza od dne 20. aprila 1854, drž. zak. št. 96, strogo kaznovala in da bodo neubogljivi če bo treba zara-di prestopka par. 279, 283 in 284 kazenskega zakona

tudi sodnijsko kaznovani. — C. kr. okrajno glavarstvo Beljak, dne 9. julija 1914. — C. kr. dvorni svetnik: Schuster m. p.“

Slučaj Kežman.

Četrtošolec Kežman pride pred obravnavo dne 14. t. m. Tožen je po § 64 (radi razžaljenja člana vladarske hiše) in § 305 (radi odobravanja nenravnega čina). Z nekim hrvatskim vojakom se je Kežman pogovarjal o sarajevskem umoru. Ta hrvatski pogovor je vojašk-burš povedal svojemu častniku, ki ga je naznanil sodniji. Kaj je na tem pogovoru, bo pokazala obravnavo, pred katero ne moremo o slučaju govoriti.

Opozarjali bi pa ob tej priliki državno pravdnništvo, naj zasleduje z isto natančnostjo tudi obnašanje nemških dijakov, n. pr. onih buršev, ki so — smešili naše vojaške. Nemški listi so nekaj pisali in po Mariboru se je govorilo, da je neki častnik imel spopad z nekim buršem, ki je smešil avstrijski patrijotizem oficirja. Ni naša dolžnost, da bi ta slučaj s pričami zasledovali, mi beležimo samo govorico. A dolžnost državnega pravdnika pa je, da stvar preišče. Če se dokaže, da govorjenje ne odgovarja goli resnici, naj da vojaško poveljstvo pojasnilo v javnosti. Nepojasnjeno govorjenje pa vpliva demoralizajoče na občinstvo, zlasti na mladino.

Tudi vprašamo državno pravdnništvo, kaj namerava storiti, ali kaj je storilo z onim govornikom, ki je na zborovanju buršev rekel: „Proč od Avstrije, od te stare, izživele, črnožolte Avstrije, ki nosi na sebi trohli smrad minulih časov!“ Zakaj ta veleizdajalec ne duha trohlega smradu jetniških celic? Klaj se je zgodilo onim c. kr. uradnikom, ki so ta govor mirno poslušali?

Vprašamo dalje državno pravdnništvo v Gradcu, s kako pravico sme „Grazer Tagblatt“ ponatiskovati v slovenskih časopisih zaplenjene članke? In čujte in strmite, ta „Grazer Tagblatt“, vsenemški dnevnik, sme celo nekaznovano smešiti rajnega nadvojvodo Franca Ferdinanda. V številki 170 od dne 9. julija pravi, da je imel Franc Ferdinand „nejasne načrte“, da „ni bil politik.“ Z ozirom na nadvojvodo izjavlja: „Sarmatski Velikoavstrijec ni nikdar politik, ampak vedno fantast.“ Celo nad zakonom Franca Ferdinanda se spotika rekoč: „Volja, ki se je najbolj trdovratno pokazala v činu, ki bi bil lahko vodil k najhujšim notranjim zapletitjajem, v morganatskem zakonu, taka volja še ne daje poročstva za —

nadegoistična dela. Dinastično-egoistična dela pa se vendar naj ne hvalijo, predno so se sama in njih posledice spoznala.“ Sklepa člankar, neki dr. Alb. Ritter, tako-le: „V celem: Močna volja brez jasnega in eksistenčnemu državnemu principu primerne ga cilja še ni nikako upanje in upravičuje ravno tako malo hvalospeve, kakor njena izguba nikdar neha-joče jeremijade . . . Bilo bi žalostno, če bi bil mož, ki ga niti poznali nismo, edin mož v podonavski monarhiji.“

Zakaj pa tukaj državni pravdnik ne poseže vmes? In ti vsenemški listi, izmed katerih je bila — „Marburgerca“ zaplenjena radi pregreška proti § 64, so še tako nesramni, da denuncirajo slovensko ljudstvo, slovenske poslance, slovensko duhovščino kot srbofile, kot veleizdajalce. Tat, ki je ukradel, beži za poštenim človekom in vpije: „Prime ga!“ da s tem odvrne sum od sebe. Toda od c. kr. oblasti zahtevamo enako pravično mero za vse.

Poslanik pl. Hartwig nena- doma umrl.

V petek, dne 10. t. m., okoli 9. ure zvečer, je ruskega poslanika v Belgradu, pl. Hartwiga, na avstrijskem poslaništvu nenadoma zadel mrtvoud, — zgrudil se je na tla in umrl. Podrobneje o njegovi smrti se poroča sledeče: Imenovanega dne, ob pol 8. uri zvečer, je poklical poslanik pl. Hartwig telefonično avstro-ogrsko poslaništvo in vprašal, more li po dineju obiskati poslanika barona Giesla. Avstrijski poslanik Giesl, ki je bil osebo pri telefonu, mu je odgovoril, da ga bo jako veselilo, nakar je Hartwig izjavil, da pride v poslaništvo ob 9. uri. Točno ob zgovorjeni uri je prišel ruski poslanik v palačo avstrijskega poslaništva, kjer ga je sprejel baron Giesl v svojem delovnem kabinetu jako prisrčno. Začetkom pogovora je naznanil Hartwig Gieslu, da je prišel zato, da energično zavrne v Belgradu razširjene vesti, ki so ga krivile, da se ni udeležil zadušne bo-žje službe za ranjnim prestolonaslednikom Francem Ferdinandom. Popolnoma je tudi neresnično, da je praznoval na dan umora gostijo. Res pa je, da je on prisostvoval v katoliški cerkvi žalni sv. maši v gala-opravi, z velikim križem Franc Jožefovega reda, ki da ga vedno nosi s posebnim ponosom. Poslanik baron Giesl je vzel vse to z zadovoljstvom na znanje. Nato se je razvil med obema diplomatoma priva-ten razgovor, tekem katerega je dejal Hartwig, da se zadnji čas ne počuti popolnoma zdravega, in da se

PODLISTEK.

+ Tomaž Kajdiž, stolni ka- nonik ljubljanski.

V petek,* dne 19. junija, popoldne, so na novem pokopališču pri sv. Križu zunaj bele Ljubljane položili k zadnjemu počitku odličnega moža, ki zasluži v „Straži“ skromen spomenik. Rajni se ni odlikoval samo na cerkvenem polju, ne, on je posegel v vihar-nih časih tudi v slovensko politiko.

Rodil se je zdaj rajni gospod Tomaž Kajdiž v Zerovnici, lepi vasi župnije Breznice na Gorenjskem, dne 21. decembra 1834 v poštenu kmečki hiši kot ro-jak rajnega mil. knezošofa Janeza Zlatoustu Pogačarja, kateremu je pomagal postaviti v župnijski cerkvi na Breznici dostojen spomenik, ki ga je „Ljubitelj kršč. umetnosti“ v svojem I. zvezku omenil s pohvalo. Leta 1858 je bil v mašniški posvečen in je po-tem služil kot kaplan v Velikih Laščah in več let na Dobravi pri Ljubljani, kjer je zaslovel po svojih navdušenih pridigah in po svoji gorečnosti v cerkvi in šoli. Že leta 1870 mu je podelil preč. kn.šk. stolni kapitelj svojo župnijo sv. Marjete v Vodicah, kjer se je izkazal skrbnega očeta naselbini častitih šolskih sester v Repnjah.

Leta 1888 je postal dekan in nadžupnik v Mo-ravčah pod Limbarsko goro. Kmalu potem so bile pa razpisane volitve za deželni zbor. Razumen gorenjski knez se je bil že zdramil in je spoznal, da je po-treba deželno gospodarstvo izviiti mladostlovcem iz rok. Liberalnim poslancem nasproti so postavili kon-servativne kandidate. V volilnem okraju kamniškem je bilo treba spodrinuti liberalnega kandidata, pri-ljubljenega in jako zgovornega g. dr. Jank. Kersnik.

* Spisan dne 23. junija, je ležal zavoljo sara-jevske nesreče do danes v naši listnici. — Opomba uredništva.

Na vsestransko prigovarjanje se je tega dela pod-stopil moravški dekan, preč. g. Tomaž Kajdiž. Na veliko veselje katoliško mislečih prebivalcev je rajni g. Kajdiž sijajno zmagal.

Deželni stanovi kranjski so od nekaj že imeli pravico predlagati kandidata za stolni kanonikat, u-stanovljen od rodbine Flachenfeld-Wollwiz. To pravi-co ima sedaj deželni odbor kranjski. Ko je bil po smrti velezasluženega kanonika g. Karola Klun do-tičen kanonikat izpraznjen, je deželni odbor za ka-nonika predložil deželnega poslanca g. Tomaža Kaj-diž, ki je leta 1898 postal kanonič stolne cerkve, konzistorijalni svetnik, revizor cerkvenih računov in arhidijakon osrednje arhidijakoniije, ki obsega vse župnije ljubljanske okolice in dekanije: Litija, Mo-ravče, Smarje in Vrhnika.

Vkljub visoki starosti je škofijsko knjigovoas-tvo na novo vredil in spravil v najlepši tir. „Kasen-burgerje“ je vedel priviti, da so pravčasno sesla-vili in predložili cerkvene račune. Vedel je dajati do-brih nasvetov, kako pridobiti za cerkvena popravila potrebnih načrtov in denarnih pripomočkov.

Hrvatsko-slovenskega katoliškega shoda v Lju-bljani meseca avgusta 1913 udeleževal se je s prav velikim zanimanjem, posebno ker je bil predsednik apostolstva sv. Cirila in Metoda za pomoč katoliča-nom slovanske narodnosti na Balkanu, katere je tu-di s svojimi sredstvi rad podpiral.* Ker je gospod general-vikar, mil. g. kanonik Janez Flis, vpeljal v stolnici ob nedeljah in praznikih na večer „uro mo-litve presv. Rešnjega Telesa“, se je rajni g. kano-nik Kajdiž redno udeleževal te pobožnosti, h kateri je peljal tudi svojo družino in če je imel kakšnega gosta, se ni sramoval, ga tudi povabiti k tej pobož-nosti.

* Kakor zadnji „Bogoljub“ (štev. 7 str. 239) po-roča, je rajni g. Kajdiž veliki del svojega skromne-ga premoženja določil v namen apostolstva sv. Ciri-la in Metoda za vshodne misijone.

O binkošti je gospoda kanonika napačila veli-ka slabost. Gospod zdravnik ga je nagovoril, da se je kvaterni četrtek peljal na solnce, a prišel je ko-maj živ domov. Od tiste dobe ni mogel ničesar več zavžiti, kakor le še kakšno kapljico vode. Kdor ga je obiskal, ga je prosil, da naj ne moli za njegovo o-zdravljenje, ampak le za srečno zadnjo uro. Dal se je večkrat prepovedi s sv. zakramenti za umirajoče. V sredo, v osmini praznika presv. R. T., ob štirih zjutraj, so vsi, ki so mu stregli, mislili, da je angelj miru že prišel po njega. Kmalu mu je zopet odleglo. Po osmi uri se je nekam zagledal in skoraj bi re-kel nasmehljaj, potem je pa glavo obrnil na stran, in brez vsega smrtnega boja zaspal v Gospodu v 80. letu svoje dobe in v 56. letu mašniške službe.

Kratko pred smrtjo ga je obiskal njihov zvesti prijatelj, c. kr. dvorni svetnik grof Chorinski. Raz-ven č. o. spovednika je bilo še par drugih mašnikov pri smrtni postelji navzočih.

Pogreb se je odredil na petek, dne 19. junija, popoldne ob pol štirih. Med tem so Ljubljančani in njihovi sosedje pridno prihajali v hišo žalosti št. 9 Pred škofijo, rajnega kanonika škropit in za njegov dušni mir in pokoj molit. Ob uri pogreba zbralo se je veliko odlične gospode in nepregledna množica vernega ljudstva pred stolno cerkvijo, v katero so zanesli črno krsto z zemeljskimi ostanki blagega zla-tomašnika. Prostorna stolnica je bila polna žalujo-čih pogrebnikov. Ker so prevzvišeni g. knezoškoč Anton Bonaventura bili odsotni na vizitaciji v morav-ski dekaniji, so cerkvene obrede opravljali v škofe-vem imenu mil. g. stolni prošt, 83letni zlatomašnik g. Janez Ev. Sajović, v navzočnosti ljubljanskega preč. stolnega kapitelstva, kateremu sta se še tudi pridružila dva zunanja stolna kanonika, eden iz Tr-sta, a drugi iz Maribora. Gospodje semeniščniki so zapeli v stolnici „Libera“ in še neko drugo latinsko žalostinko, potem smo pa zapustili stolnico, da se v-redi sprevoz na novo pokopališče pri sv. Križu. Kr-sto so položili na krassen mrtvaški voz, mil. g. stol-

Pazite na otroke!

gre prihodnjo nedeljo zdraviti v Nauheim. Odhod je odložil zato, da se še jutri (soboto) udeleži oficijelne svečanosti povodom rojstnega dne kralja Petra. Tedaj pa je naenkrat položil roko na srčno stran, zaklical „Oh“, nagnil glavo in zdrnil s kanapeja na tla. Giesl je priskočil k njemu, ga dvignil na kanape in odredil, da so prišli takoj trije zdravniki in da so obvestili o neizgodi hčer poslanikovo. Med tem časom si je baronica Giesl resno prizadevala, da bi spravila pl. Hartwiga k zavesti. Devala mu je ledene obkladke, drgnila žilo in škropila prsi in vrat z mrzlo vodo. Toda vse zaman. Tudi prihiteži zdravniki so mogli le konstatirati, da je umrl, zadet od srčne kapi. V poslaništvo je prihitela tudi hčerka pl. Hartwiga. Videla je svojega očeta ležati na tleh, in je spoznala, da je mrtev. Zdravniki so jo spočetka tolažili, da se je oče samo onesvestil.

Ko se je razvedela po Belgradu Hartwigova smrt, so takoj odpovedali gledališke predstave in javne prireditve. Truplo poslanika Hartwiga bodo prepeljali v Petrograd, kjer se bo vršil pogreb z vsemi slovesnostmi.

Hartwig je bil 56 let star ter je veljal od nekdanj za enega najposobnejših ruskih diplomatov. Od leta 1909 naprej je bil v Belgradu zastopnik Rusije, ter velik prijatelj Srbije in zagovornik njenih teženj. Rusijo je zastopal v Belgradu že za časa aneksijske krize. Pašič je svojo politiko uravnaval vselej po naročilih Hartwigovih. Da se je Srbija po prvi in zlasti še po drugi balkanski vojni tako povečala in da je Rusija začela protežirati Srbijo celo proti Bolgariji, nekdanjemu ljubljencu Rusije, je v veliki meri pokojnikova zasluga. Hartwig je bil seveda največji nasprotnik naše monarhije in v tem oziru so o njem krožile najrazličnejše pripovedke, o katerih se ne ve, ali so vse resnične. Na vsak način je bila pokojnikova skrb obrnjena v prvi vrsti na to, da je korake in namere naše diplomacije izpodbijal, kjer je le mogel. Vkljub temu je bil sila previden. S Hartwigovo smrtjo izgubi Rusija enega svojih najboljših diplomatov, Srbija svojega najzvestejšega prijatelja, Avstrija pa jako opasnega nasprotnika.

Sarajevski zločin.

(Izvirni opis, ki ga je poslala neka v Sarajevu živeča Slovenka svoji sestri.)

O hudodelstvu, ki se je te dni v Sarajevu dogodilo, je itak že iz časnikov znano. Pišem torej samo to, kar sem na lastne oči videla. Stala sem malo nižje od poštnega poslopja s svojim soprogom in njegovim prijateljem, ko se je prestolonaslednik peljal mimo. Z živijo-klicem ter s prijaznim smehljajem in priklanjanjem je vojvodinja odgovarjala, nadvojvoda pa z dostojanstvenim salutiranjem. Peljala sta se v velikem avtomobilu zelo počasi, mi pa smo šli takoj za njimi, ker smo bili namenjeni v pivovarno. Kar naenkrat, nedaleč pred nami, močno poči; vsi se spogledamo in vprašamo, kje je to bilo. Eni so mislili, da prihaja pok iz vojašnice, drugi iz kastele, moj soprog pa je takoj dejal, to ni bil slepi strel, ampak ostri. Komaj to spregovori, je že bila skupaj gruča ljudi in cel trak krvi na cesti; ranjence pa so odnesli k nekemu stolarju, ki je delal v svoji trgovini. V naslednjem trenutku pa so bili na licu mesta že trije vozovi, ki so ranjence odpeljali v bolnišnice. Nek otrok, ranjen od bombe, je še tisti dan umrl. A poleg tega so bili ljudje zelo veseli, da se prestolo-

ni prošt s svojo asistenco so tudi zasedli lep glaževnat voz, ravno to je storilo mnogo odličnih pogrebnikov; drugi so pa peš spremljali mrtvaški voz. Za krsto je stopalo pet sinov in tri hčerke rajnega brata preč. gospoda kanonika. Med njimi č. g. Val. Kajdič, župnik na Borovnici ob južni železnici. Za križem na čelu spreveda so peljale č. šolske sestre svoje gojence iz Marijanišča. Za njimi so pa peljale č. usmiljenke mnogoštevilne gojenke Lichtenturnovega sirotišča. Za njimi je sledila dolga vrsta semeniščnikov ali bogoslovcev v praznični obleki.

Ko je sprevoz prišel do konca mesta, so se č. sestre s svojimi gojenci in gojenkami postavile na desno stran ceste, gg. semeniščniki pa na levo, da je sprevoz med njimi zapustil mesto. Nekateri pogrebniiki so zasedli tam pripravljene izvoškečke, drugi so peš šli za pogrebom noter do pokopališča. Tam so krsto blizu velikega križa, ki stoji sredi novega pokopališča, ki je le za 1 hektar večji od mariborskega na Teznu, spustili v grob, ki je bil izkopen tik groba rajnega mil. g. kanonika Ignacija Žitnik. — Mil. g. stolni prošt je opravil še zadnje predpisane molitve; gospodje pevci so kakor pred hišo žalosti ob odprtem grobu zapeli slovensko žalostinko; nato smo vsak vrgli trikrat prsti na krsto, na kateri se je svetil rudeč biret rajnega g. kanonika Kajdiča in smo se od njega poslovili za ta svet, želeč, da se vidimo zopet v boljši deželi.

Na njegov nagrobni spomenik so dajajo besede, ki se svetijo na spomeniku njegovega odličnega rojaka g. Jožefa Rozman, častnega kanonika in nadžupnika v Konjicah.

Zemlja krije tu moža,
o katerem res velja
kar sam sv. Duh veli:
„Ljubljene Boga in ljudi,
v blagem je spominu vsem.“
Da si znak res njih očem.

Dr. Josip Ulaga †.

nasledniku in njegovi soprogi ni nič zgodilo. Mi se nekaj časa tam mudimo, ter gledamo, kaj je bomba poškodovala. V gornjem nadstropju bližnje hiše so bila okna potrta, brzojavna žica nad cesto pretrgana, rolo v trgovini na več krajih predrta. Dva končeka bombe je našel moj soprog, enega pa jaz.

Ne vem, če smo se dober četrt ure mudili tam, kar začnejo pri drugem mostu ljudje zopet skupaj bežati. Tuđi mi hitimo in naenkrat zapazimo, kako se nekako 200 korakov pred nami avtomobil ustavi, nek general pribeži od nadvojvodovega voza z nadvojvodovim klobukom, plašcem in šopkom, skoči tam v avto in se po bliskovo odpelje. Za njim pa se pelje nadvojvoda, razoglav, z odpeto suknjo, smrtnobled in iz ust mu teče kri. Vojvodinja pa leži njemu na kolenih. V zadnjih avtomobilih pa so vsi vojaški dostojanstveniki, ki so spremljali prestolonaslednika, imeli samokrese v rokah ter divje gledali po ljudeh. Za njimi pa so bežali častniki in redarji z golimi sabljami. Zgoraj pri mostu so napadalec s sabljami sekali častniki in tudi tiste, ki so hoteli braniti napadalec.

To vse se je zgodilo tako hitro, ko bi v kinematografu gledali predstavo.

Čez četrt ure pa se že razširi glas, da je nadvojvoda mrtev in vojvodinja težko ranjena. Za tem pa že pride „Tagblattova“ posebna izdaja z vestjo, da sta obadva mrtva. Tega si vi tam gori ne morete predstavljati, kakšen vtis je to napravilo na ljudi. Ob eni uri popoldne smo šli mi iz pivovarne, kjer smo si ogledali tovarno, pa so že visele črne zastave po mestu.

Drugi dan je bilo že kakih 25 fotografov tužni sv. maši, ki jo je bral prevz. nadškof, tiho in brez orgel, brez petja. Še ni maša minila, že začne vršeti okoli cerkve. Ljudstvo se je prestrašilo, zapustilo cerkev, ki so jo takoj zaklenili. Vršile so se demonstracije proti Srbom. Človeka je pretresalo to-le poslušati. Glava je bila pri glavi, vse je ogorčeno klicalo: Doli Srbija! Proč s Petrom kraljem! Živel Franjo Josip I. I! Živeli katoličani! Živel biskup! Smrt ubojici! Doli Srbija! itd. V tem pa je že prišlo sedem orožnikov z nastavljenimi bodali in več redarjev. Ko jih je ljudstvo zagledalo, je začelo peti cesarsko pesem. A v istem času so že demonstrirali po drugih ulicah.

Ko sva midva prišla popoldne ob petih zopet v mesto, se nama je nudil tak prizor, da ga ne morem popisati. Vse srbske trgovine, stanovanja bila so uničena. Vsega nisem videla, ker nisva šla po cellem mestu, a to, kar sem videla, mi bo ostalo dolgo v spominu. Hotel „Imperial“ (hotelir je Jeftanović) je bil ves uničen, vse potrto, perilo, zastori razčesani, vino ter vsa pijača razlita, cele sode so na cesti vrgli ter razbili. Potem njegovi hlevi, kjer je imel krasne vozove in omnibuse (pravijo, da je bil milijonar) to so vse razbili in zavlekli na sredo ceste. Pri nekem mesarju je ležalo pol svinje pomandrane na cesti, klobase, špeh, vse blatno, vse uničeno. Tu si videl razbit klavir, tam posteljo na sredi ceste; neka trgovina s pohištvom je vsa razbita; pri neki trgovini s krstami in kamnenimi križi so bili nagrobni kamni od največjega do najmanjšega vsi uničeni; delikatesne trgovine, tega ne morem popisati; iz neke kavarne je bila s kavo cesta pokrita. Mnogo reči pa so v Miljačko zmetali.

Drugi dan je bilo že kakih 25 žurnalistov tukaj, da so fotografirali razdejanje Sarajeva. Nek srbski pop je vrgel bombo med demonstrante; takoj so si ga na vrh privezali in ga vlekli po ulicah; a tudi njegovega sina so vjeli; žena pa se je takoj ustrelila.

Na Petrovo popoldne ob petih pa je bil proklamiran preki sod, celo mesto z vojaštvom zasedeno in še le sedaj so se duhovi pomirili. Sprevoz sem tudi videla; žalostno in krasno ob enem. Preje so bili še ljudje mnenja, zakaj se je prestolonaslednik po prvem bombnem napadu dalje peljal, a zdaj vidijo, da je smrt bila neizogibna, ker so ga skoraj na vsakem oglu čakali morilci. Pri muzeju so rekli drugi morilci, ko se je slišalo o posrečenem atentatu: Dobro, zdaj smo mi brez skrbi! Proti Bistriku so našli pri Srbih še mnogo streliva. Pri nekem popu so dobili 500 ostrih patronov in na več krajih mesta Sarajeva bombe.

Ljudstvo se nič dobrega ne nadeja. Z velikim veseljem in z lepimi naklami sem šla sem doli, a sedaj bi mi pa bilo veliko ljubše, ko bi bila pri vas na Štajerskem.

Kako je nadvojvoda Franc Ferdinand umeval vladarske dolžnosti?

Švicarski pisatelj Baumberger je pred nekaj leti čital pismo, ki ga je pisal pokojni prestolonaslednik Franc Ferdinand enemu njegovih intimnih prijateljev. Adresat je namreč obvestil nadvojvodo, da mu javno mnenje predbaciva konfesijonelna protežiranja in nacijsionalno nenaklonjenost napram Ogronom in Italijanom. Vse te insinacije pa je prestolonaslednik odločno zavrnil iz besedami, ki jih je odpisal: „Kot vladar bom navezan na zaupanje, zvestobo in ljubezen vseh svojih podložnikov; prizadeval si bom pa tudi, da si bom to ljubezen, zvestobo in zaupanje pridobil, kar bi bila tudi moja vladarska dolžnost. Zdelo bi se mi, da sem službe, h kateri sem poklican, nevreden, če ne bi vam vsem sam že najprej izkazoval zaupanja, zvestobe in ljubezni. A kot vladar ne poznam v podložniku katoličana, niti protestanta, niti izraelita, ampak samo lojalnega

podložnika kot takega. Ko bi bilo drugače, bi bil pa jaz svoji vladarski službi nezvest. Kako pa naj jaz potem še pridem do tega, da sem nenaklonjen celemu narodu naše države, narodu, brez katerega ne bi bilo več Avstrije, najožji zaveznici, od katere pričakujemo v kritičnem trenutku brezpogojne zvestobe in je tudi moramo pričakovati? V Rimu vedo, da pomenijo naše odredbe na italijanski meji ojačenje legitimne zveste Italije napram irendentistični in revolucionarni. Trozveza je tudi močen tečaj legitimnega vladanja v Evropi.“

Naše prireditve.

Sv. Miklavž pri Rekl.

Včeraj, dne 12. t. m., je zborovala S. K. Z. po sv. opravi lu na tem lepem kraju. Shodu je predsedoval šentjurski župan g. Lesjak. O zunanjih politiki je poročal državni poslanec dr. Korošec, o deželnem zboru in domači slovenski politiki poslanec Pišek. Obema je zborovanje na predlog g. predsednika izreklo popolno zaupanje.

Nazarje.

Včerašnji shod Marijinih družb je bil veličasten. Udeležilo se ga je okoli 1000 mladenk. Cerkveni govor je imel naš dični organizator profesor dr. Josip Hohnjec. Po sv. maši se je vršil zunaj cerkve dekliški shod. Govoril je dr. Hohnjec in večje število mladenk. Po večernicah so dekleta vprizorile dve igri. Igrale so v splošno zadovoljnost.

Šmartno na Pohorju.

V nedeljo, dne 12. julija, popoldne se je tukaj blagoslovila zastava dekliške Marijine družbe. Cerkveni govor je imel profesor dr. Fr. Lukman.

Sv. Marjeta na Pesnici.

Včeraj, dne 12. julija, se je obroč naše krščansko-socialne organizacije krog Maribora še tesneje sklenil. Ustanovili smo si pri nas slovensko izobraževalno društvo „Lipa.“ Ustanovnega zbora, ki se je vršil na vrtu g. Krambergerja, se je udeležilo veliko število domačinov in sosedov; posebno lepo je bila zastopana mladina. Zborovanje je otvoril mladenič Bračko. O ciljih in pomenu naših društev je govoril urednik Žebot. Pristopilo je mnogo članov. V odbor pa smo si izvolili večinoma mladeniče. Po občnem zboru so vrli fantje vprizorili igro „Trije tički“; šentpeterski tamburaši pa so udarjali na svoje strune. Mlado društvo, procvitaj in rasti!

Mariborska okolica je sedaj razun Lembaha in Spodnje Kungote vsa preprežena z našimi krščansko-socialnimi izobraževalnimi društvi. Da pri Sv. Kungoti ni nobenega društva, se nam ne zdi čudno, a da „narodni“ Lembah ne zmora izobraževalnega društva, to pa za tamošnje kroge ni posebno častno.

Slov. Bistrica.

V nedeljo, dne 12. julija, se je pri nas vršil shod J. S. Z. popoldne ob 3. uri v hotelu Avstrija. Na shodu so govorili g. deželni poslanec Peter Novak, organist Ivan Polanec in Vekoslav Zajc iz Maribora.

Dramlje.

V nedeljo, dne 12. julija, je priredila pri nas podružnica Slovenske Straže popoldne po večernicah zborovanje. Udeležba je bila lepa. Na shodu je govoril g. Alojzij Karba iz Maribora. Zborovalci so bili zelo navdušeni ter so skupno darovali 26 kron za Slovensko Stražo.

Politični pregled.

Slabe avspicije.

V skupnem ministrskem svetu, o katerem poročamo na drugem mestu, se je razpravljalo tudi, kakor se razvidi iz komunikeja, o skupnem budgetu za 1915-1916; radi tega sta bila poklicana za nekaj časa k seji tudi šef generalnega štaba in mornariški poveljnik. V podrobnosti se še ni šlo; kajti potem bi morala biti navzoča tudi oba finančna ministra. Razpravljale so se splošne glavne poteze in prav dobro znamenje za izvrsten duh, ki vodi vlado, naše monarhije, da sta bila namreč k posvetovanju poklicana najvišja šefa oborožene sile na kopnem in pa na morju. Vidimo torej v tem pomirjačo simptom, da se bodo veliki načrti blagopokojnega prestolonaslednika nadvojvode Franca Ferdinanda, ki so bili posvečeni skrbi za vojaštvo in marino, tudi v bodoče z vso resnostjo izvrševali.

Toda, kako pa je z bodočo delegacijo? Na Ogrskem se stvar razvija tako, da ne daje povoda posebnim skrbem. Popolnoma drugače pa stoji stvari v tostranski polovici. Že pri zadnjem delegacijskem zasedanju v Budimpešti je predsednik dr. Leo izrazil bojazn, da bi sila zapleten položaj v avstrijskem državnem zboru mogel slabo vplivati na bodočo delegacijo. Za njim se je oglasil tudi nato voditelj čeških agrarcev, sicer trezen in spreten politik Udržal, ter dal izjavi dr. Leona pomenljiv komentar, ko je rekel, da Čehi v boju za upravo Češke tudi delegaciji ne bodo prizanesli. „Brez češkega deželnega zbora — nobene delegacije!“ Jeseni pa je potrebna nova volitev delegatov! Ako ta zadene na resno oviro, potem stojimo prvokrat pred težko delegacijsko krizo.

Požari se pojavljajo!

Počakati je še poletja, predno se pač postavi tako žalostna prognoza. Mnogo se zna še pripetiti, kar bi utegnilo pospešiti mir na Češkem. Bila pa bi velika samoprevara, ako bi se udali preveč optimističnemu upanju. Nove volitve v češki deželni zbor, ustavne razmere na Češkem, to so tiste poti, ki bi vodile do uspešnega jesenskega zasedanja državnega zbora in do delegacij.

Proti velesrbski agitaciji.

Kakor smo že v zadnji številki poročali, se je v torek, dne 7. t. m., sešel na Dunaju skupni ministrski svet. Udeležila sta se ga razven skupnih ministrov tudi oba kabinetna šefa; predsedoval pa je minister zunanjih zadev grof Berchtold. Posvetoval se je o groznem sarajevskem umoru in njegovih političnih konsekvencah. Poizvedbe, ki jih izpeljuje bosanska deželna vlada glede tega strašnega dogodka, se bližajo koncu; dobilo se je več kot zadosti materiala, da se presodi položaj, in referat, ki ga je podal skupni finančni minister, ki je ob enem tudi šef bosanske uprave, v ministrskem svetu, nudi za splošno orientacijo zadostno in široko podlago. Dve dejstvi sta sedaj brez vsakega dvoma: Bosna in Hercegovina, pa tudi druge jugoslovanske pokrajine, so hudo ogrožene od težke iredentistične kuge. To važno konstatiranje pa zahteva sedaj obsežno desinfekcijsko postopanje v teh deželah. Skupno finančno ministrstvo si je že napravilo velikopotezen, radikalen načrt, ki namerava s popolno reorganizacijo notranje uprave anektiranih dežel vse jugoslovansko prebivalstvo imunizirati proti antimonarhistični in antidinastični kugi. Politična administracija, policija, promet in šola, vse to se bo na novo in strogo preuredilo po načrtu, ki stremi za tem, da korenito zaduši velesrbsko propagando. To je ena stvar.

Uradne preiskave glede katastrofe v Sarajevu so pa tudi evidentno pokazale, da ima vsa agitacija, koje zločinska eksekutoria sta bila Princip in Cabranović, v Belgradu ne samo svoj sedež, ampak da dobiiva od tam tudi močno podporo. To dejstvo se je v skupnem ministrskem svetu konstatiralo in se je tudi podala šefa naše zunanje politike, ministru za zunanje zadeve, potrebna orientacija za njegovo nadaljnje postopanje napram Srbiji. To je bil drugi, vevlažni rezultat skupnega ministrskega sveta, rezultaf, kojega dalekosežnost se danes še ne sme popolnoma jasno presojati. Grof Berchtold se je v ministrskem svetu lahko popolnoma natančno informiral o mnenju, ki ga imajo njegovi skupni kolegi, kakor tudi oba šefa avstrijske in ogrske vlade, o velesrbski nevarnosti in o potrebi neizprosne in odločne boja proti tej pošasti. Ker dosedaj ni bila navada, zunanjemu ministru s konkretnimi sklepi ministrskega sveta dajati omejujočih in otežkujočih direktiv, — zato se tudi ni sklenila energična akcija proti srbskemu kraljestvu. Tudi še niso končane vse podrobne poizvedbe v Sarajevu. Toda grof Berchtold sedaj pozna mnenje vseh merodajnih vladnih šefov, namreč, da se Srbijo ne sme pustiti na nejasnem o tem, kako odločno bo monarhija delala na to, da izgine s površja velesrbska propaganda. Grof Berchtold bode formuliral konkretne konsekvence iz tega dejstva in jih predložil v sankciji Nj. Veličanstvu in Ištu.

Vse prebivalstvo je napeto zasledovalo to sejo skupnega ministrskega sveta in na borzi je vladal debakl. Slutilo se je namreč, da bi bil mogel imeti ministrski skupni svet za posledice zelo resne dogodke, globoko segajoča razburjenja in pa nove težke skrbi.

Raznoterosti.

Orli, pozor.

Nameravano slavlje blagoslovitve praporja bratskega odseka v Trbovljah se vsled splošnega žalovanja za pokojnim nadvojvodo ne vrši v nedeljo, dne 19. julija, kakor je bilo odsekom naznanjeno, ampak nepreklicno v nedeljo, dne 26. julija t. l. Odseki naj se pridno pripravljajo, da bo prireditve sijajna! Natančnejši vspeled se izda v kratkem!

Predsedstvo Podzveze Orlov
dr. Karl Verstovšek, m. p.

Imenovanje. Cesar je imenoval okrožnega dekana v Radgoni č. g. Franca Pinterič in dekana v Ljubnem, č. g. Alojzija Stradner častnim kanonikom sekovškega kapitlja.

Mariborska dekanija. Duhovščina dekanije Maribor levi breg je imela danes pastoralno konferenco

Promocija. V soboto, dne 11. t. m., je promoviral na graški univerzi starešina „Zarje“, medicinar g. Andrej Aršek doktorjem vsega zdravilstva. Iskreno čestitamo!

Nemca so zaprli. V Slov. Bistrici so zaprli nekega Rudolfa Kempfa, ker je v nemški pivski družbi zaklical „Hoch Serbien!“ Da je mož pristen Nemeec, pač ne bo niti „Marburgerec“ upala tajiti, kajti rojen je v Stuttgartu in pristojen v Bamberg.

Vsesokolski zlet v Ljubljani definitivno prepovedan. V soboto, dne 11. t. m., je izdal notranji minister po dolgem posvetovanju, h kateremu je bil poklican tudi deželni predsednik kranjski, prepoved, da pod nobenim pogojem ne more dovoliti tudi v omejenem obsegu sokolskega shoda v Ljubljani.

Rimske toplice. Za dobo topliške sezone je pri nas ustanovljena orožniška ekspozitura.

Romanje na Trsat. Danes zjutraj ok. 1. uri po noči je odpeljal poseben vlak štajerske slovenske romarje na Trsat. Bilo jih je okoli 500. Voditelj romana je g. profesor dr. Jerovšek, pridigujeta č. gg. župnik Gomilšek in prof. dr. Hohnjec.

Romarski vlak v Rajhenburg bo vozil, kakor je bilo že napovedano, dne 20. t. m. po naznačenem redu. Kateri so karte naročili brez denarja, naj istega blagohotno pošljejo. Ko karte iz Dunaja pridejo, se bodo razposlale.

Pazite na ogenj! Dne 15. aprila t. l. je izbruhnil požar v Brezovju, okraj Celje. Hipoma je bilo v plamenu gospodarsko poslopje Janeza Pečar. Zgorelo mu je poslopje, vse gospodarsko, tesarsko in mizarско orodje, žito, mnogo lesa in drugih premičnin. Zažgal je štirileten otrok. Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani, naš edini slovenski zavod te vrste, pri kateri je bil Pečar zavarovan, je kakor vedno, kolikor mogoče hitro škodo cenila in točno izplačala odmerjeno odškodnino. Zavarujmo svoje imetje le pri tem našem domačem slovenskem zavodu! — Stariši, pazite na ogenj, pazite na otroke!

Štajersko.

Maribor. Svarilo! Kogarkoli bo hotel kak takozvani detektiv na znani način speljati na „jugoslovanski“ led, naj da takega človeka takoj aretirati. Drznost, s katero postopajo ti ljudje, presega že vse meje. Ako pride kdo v dotiko s takim civilnim policajem, je edino umestno, ohraniti mirno kri.

Hoče. Zahvala. Č. gg. duhovniki dekanije Dravsko polje so bili v četrtek, dne 9. julija, zbrani tukaj na pastoralni konferenci. Ob tej priložnosti so darovali našemu telovadnemu odseku Orel lepo svoto 12 K. Tem blagim dobrotnikom in prijateljem naše lope mladinske organizacije izrekamo pristrčno zahvalo. Bog povrni! Mi obljubimo, da bomo zvesto hodili po poti, ki je začetna v besedah: Z Bogom in Marijo za slovensko domovino. Na zdar! — Telovadni odsek, Orel v Hočah.

Sv. Arah pri Rušah. Znano cerkveno slavlje „Arehovo“ se vrši letos v nedeljo, dne 19. julija. Za nas je veljaven svetnik sv. Henrik dne 15. in ne dne 12. julija. Toliko v pojasnilo tistim, ki radi grede isti dan na Pohorje.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V nedeljo, dne 19. julija, se vrši pri nas shod J. S. Z. popoldne ob 3. uri v čitalnici. Delavci in delavke, pridite polnoštevilno! Govori V. Zajc iz Maribora.

Vodole pri Mariboru. K nam se je te dni priklatil stekel pes, ki je vgriznil nekega dekca z imenom J. Makl. Do sedaj se še ni posrečilo, ujeti tega steklega psa.

Jazbinci. V viničarijo nadučitelja Ježovnika je udarila strela. Zadela je tudi viničarja Franca Rojko, ki je bil pri priči mrtev. Ostalim osebam v hiši se ni nič hudega pripetilo. Bog nas varuj nagle in neprevide ne smrti!

Ormož. Slovenec, uboga para! Ubogi Slovenci, česar vse nas naši nasprotniki Nemci ne dolžijo? Posebno mi, ki prebivamo v spodnještajerskih mestih in trgih, kjer nam še vlada nemška večina, že smo v zadnjih dneh zakrivali toliko zločinov, da nam kar sapa zastaja, če čitamo vse te obdolžitve po nemških in nemčurskih listih. Godi se nam kot ubogi pari brez vse moči in pravice. Nemci izrabljajo vsako, še tako nedolžno stvarco v svoje strankarske namene. Pri nas v Ormožu na primer, je zadostovalo, da so drugo jutro po strašnem dogodku v Sarajevu, na dvorišču Ormoške posojilnice naznanjevale male trobojnice gledališko predstavo, katera bi se naj isti dan popoldne tamkaj vršila. Ko se je tekmo dopoldneva zvedelo za grozni čin, so se zastavice odstranile in gledališka igra odpovedala. Naj kakšno zvezo teh trobojnic s strašnim zločinom pač ni nikdo misliti mogel. In vendar so Nemci porabili to priliko v svoje strankarske namene. Iskali so sokrivce okrog posojilnice, da jih stlačijo z živinskim morilcem v eden in isti predal. V teh dneh je zadostovalo biti Slovenec, pečat strašnega zločina in sokrivde so videli Nemci vsakomur na čelu. Obsodili so nas krivde in sokrivde brez ozira na to, datje ta strašna izguba ravno nas Slovence najhujše zadela in potrla na tla. Srce se nam je krčilo v brezprimer ni žalosti, in vendar so nas sodili in obsodili, tisti, ki v znak žalosti niso izobesili črne zastave, pač pa pili, kričali in hajlali zaporedoma pozno v noč. Napili so se novega sovraštva do Slovencev, hoteli so nam dati občutiti svojo moč in še kujejo zlobne naklepe oškodovati nas na časti, imetju in poštenju ter nas osumiti nelojalnosti do presvite vladarske hiše. Toda posrečilo se jim to ne bo; kajti naše geslo je bilo in ostane: Vse za vero, dom in cesarja!

Ormož. Minuli četrtek, ob 9. uri dopoldne, se je služila v mestni cerkvi sv. maša za dušnico za nepozabne pokojne nadvojvodo prestolonaslednika Franca Ferdinanda in njega visoko soprogo. Cerkev je bila natlačeno polna. Zastopani so bili uradi in mestni občinski zastop, nadalje korporativno bojno društvo iz Huma, nemška in slovenska požarna bramba, učiteljsko, zastopstva raznih društev itd. — Popoldne se je vršil pogreb tlačnega oficijala Uršica iz Ljutomera, ki je umrl v tukajšnji bolnišnici.

Ormož. Nehvaležnost plačilo sveta. V pondeljek popoldne po strašnem zločinu v Sarajevu je prišel

krčmar Skorčič na vrt Ormoške posojilnice, kjer bi se naj vršila gledališka predstava (se je odpovedala) iskat slovensko zastavo. Našel je ni, ker ni bila izobesena. Vendar pa je izjavil, da se bomo o tem še drugod pogovorili. Slovenci v Ormožu in okolici so razburjeni nad Skorčičem, ker se je drugi dan v svoji gostilni o poštenih Slovenceh nelep izrazil. In ta mož živi skoro samo od Slovencev, ki so brez izjeme obiskovali njegovo gostilno in mesarijo.

St. Ilj v Slov. goricah. Podružnica Slovenske Straže v St. Ilju v Slov. goricah priredi v nedeljo, dne 19. julija, ob 3. uri popoldne, gledališko predstavo. Igra se: „Revček Andrejček“, narodna igra v petih dejanjih. Ker je čisti dobiček namenjen naši Slovenski Straži, vabimo uljudno vse domačine in sosede k prav obilni udeležbi. Igrat pride tudi nam Šentilčanom obče priljubljeni g. Dore Mašič iz bele Ljubljane, ki nastopi v prav šaljivi vlogi. Sosedje: Jareninčani, Šentjakobčani in iz Svečine, posebno še pa Mariborčani, posetite nas v obilnem številu! Kdor se hoče ta dan pošteno nasmejati in zabavati, naj nas obišče. V nedeljo, dne 19. julija, torej vsi rodoljubi v St. Ilj!

Sv. Trojica v Slov. gor. Žalostno so zadoneli zvonovi na prijaznem hribu sv. Trojice. Naznanjali so nam žalostno vest, da je umrl v svoji najlepši dobi in v cvetu svojega življenja Jožef Ploj iz Zgorn. Verjan. Pred dvema letoma je bil potrjen k vojakom. Lansko zimo se je močno prehladil in od tistega trenutka ni bilo več pomoči za njega. Bil je previden večkrat s sv. zakramenti, za umirajoče. Dne 29. jun. pa je v Gospodu zaspal.

Sv. Duh-Loče. Na praznik sv. Petra in Pavla je sklicalo štajersko okrožje J. S. Z. shod na Zbelovem pri gospej Mariji Grosek ob 3. uri popoldne. Delavski tajnik Vekoslav Zajc odprl zborovanje ter podeli besedo g. dr. Andreju Veble iz Celja. Komaj pa je govornik začel govoriti o žalostni in pretresljivi novici smrti prestolonaslednika in njegove sopege, je nastal strašen krik: Bravo! Bravo! Heil! Heil! Ko jih je Zajc pozval k redu, je nastal še hujši vrišč, tako da se je moral shod zaključiti. Kdo bi si mislil, da je tukaj na slovenski zemlji toliko ljulike med pšenico! Polovica zborovalcev je bila samih štajerčijancev in nemčurjev. Najgrše sta nastopala K. in E. Nek napol oblečeni razgrajač z zavahanimi rokavi in oborožen z nemškutarskim orožjem nožem, je planil na Zajca, ter nameraval nad njim izvršiti svoj nečloveški čin, a se mu ni posrečilo. G. Zajc ga je sunil z vso silo daleč od sebe. Sedaj pa so sklenili drug napad, kako dobiti dr. Vebleta na prosto. Komaj se govornika poslovila od svojih zborovalcev ter podasta na kolodvor, se že vsuje divja druha na njima ter ju začne napadati čisto razbojniški. E. je že dignil svojo pest ter nameraval udariti Zajca, a je omahnil, ko je opazil, da ni bil sam, da je bilo tudi naših pristašev lepo število navzočih okrog govornikov. Malo je manjkalo, da ni prišlo do krvavih spopadov, kar je bilo na nemškutarskem programu. V kratkem dobijo vsi ti ljudje že svojo zasluženo plačilo na dostojnem mestu. — Naša splošna želja pa je, da J. S. Z. zopet v kratkem skliče shod, da si tudi pri nas ustanovimo to prepotrebno slovensko krščansko delavsko organizacijo.

Sv. Peter na Medvedovem selu. V soboto, dne 4. t. m., je prišla Terezija Peperko, posestnikova žena iz Nezbiš, k svojemu bratu v Hajnsko po črešnje. Šla je sama na drevo, s katerega je kmalu padla na tla. Bolečin ni čutila posebnih, toda golovo je morala dobiti notranje poškodbe, ker je v naslednji noči umrla. Nagle smrti nas varuj, Gospod!

Breg pri Celju. Dne 9. t. m. so prijeli orožniki nekega približno 30 let starega moža, ki ni imel pri sebi prav nobenih dokumentov, pač pa 60 K denarja v gotovini. Pri zaslišanju je izpovedal, da je na potovanju v Pariz, kjer se hoče podati v nek samostan. Ker se je pa v svojih izpovedbah zapletel v nasprotstva in ker je bil vrhu tega še oblečen kakor duhovnik, so orožniki sumili, da so prijeli prav zvitega sleparja. Izročili so ga celiskemu okrožnemu sodišču.

Hmelj.

Tudi v pretečenem tednu ni bilo na hmeljskem trgu v Žatcu nobenega živahnega popraševanja, po hmelju. Pokupilo, oziroma poprodalo se ga je le kakih 15—20 bal vsak dan in sicer samo v tuzemstvo. Po avstrijskem tujem hmelju ni bilo prav nobenega popraševanja. Cene so bile le zgolj nominalne in so se gibale med 100 in 200 K. Končno razpoloženje zelo mirno.

Ker so vsi oni hmeljski nasadi v žatečkem okraju, ki so bili lanskega leta črni, in vsi oni, ki so bili zgodaj obrezani, v rasti in razvoju zelo zaostali, ne bo hmeljska žetev na Češkem tako ugodno izpadla, kakor bi se bilo sicer to pričakovalo. Hladno vreme v poslednjih dnevih škoduje hmelju ravno sedaj, ko je v najlepšem razvoju, zelo občutno.

Na vshodnjem Štajerskem je hmelj primerno razvit in zdrav. — V Savinjski dolini si je hmelj vsled trajno ugodnega vremena zelo opomogel. Naš hmelj je lep in brez mrčeka, ni še pa povsod dosegel visokosti drogov. Zgodnji hmelj že poganja cvetke. Kakor vse kaže, bo imela Savinjska dolina ugodno hmeljsko žetev.

Vzemite otroke seboj na delo!

POZOR!

Radi opustitve najstarejše narodne manufakturne trgovine

Karola VANIČA :: Celje :: Narodni dom

Ustanovljeno 1880.

se prodaja vse pod lastno ceno.

Ustanovljeno 1880

Razpis.

Pri Sv. Miklavžu na Dravskem polju se bode oddala zgradba novega šolskega poslopja potom javne ponudbene obravnave. Oddaja se vrši po enotnih cenah za izvršbo po načrtu.

Načrti, mera, splošni in posebni pogoji so na vpogled v občinski pisarni Sv. Miklavž na Dravskem polju od torka, dne 7. julija 1914, dalje.

Po predpisih kolekovane ponudbe morajo imeti izjavo, da je ponudnik pogoje vpogledal in da se njim nepogojno pridržuje. Ponudbe je vložiti najpozneje do dne 25. julija 1914 na krajni šolski svet Sv. Miklavž na Dravskem polju.

Krajni šolski svet si pridržuje pravico o sprejetju in odklonitvi došlih ponudb odločati po prostem prevdanku, eventualno odkloniti tudi vse došle ponudbe.

Vadij v znesku po 1500 K je založiti še pred vložitvijo ponudbe pri c. kr. davčnem kot političnem depozitnem uradu v Mariboru ter se mora položnica ponudbi pridružiti.

Obvestilo o sprejetju ali odklonitvi ponudbe se vrši pismenim putem, ter se bode v slučaju odklonitve istočasno vrnilo tudi položnice.

Krajni šolski svet Sv. Miklavž na Dravskem polju, dne 3. julija 1914.

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju.

Zadruga ima v zalogi vsakovrstna bela in rdeča zajamčeno pristna južnoštajerska namizna vina najboljše kakovosti po zelo nizkih cenah.

Čisto posebno pa še opozarja na **sortimentna fina vina v buteljkah.**

Zahtevajte cenike! Prepričajte se s poskušnjo! Obiščite naše kleti!

Gostilničarji! Ogibljite se brezvestnih tujih agentov, ogrskih in laških vinotržcev in naročajte vino pri domačem podjetju južnoštajerskih vinogradnikov.

Absolutno pristno vino.

Kmetijsko društvo v Vipavi Kranjska oddaja vsled priporočila knezoškofijskega ordinarijata v Ljubljani pristna bela mašna in namizna vina po zmernih cenah postavljena na postajo Ajdovščina. Kleti nadzoruje vipavski dekan. V zalogi je tudi pristni tropinovec. Sprejmejo se zanesljivi zastopniki za razprodajo vina.

Kmetijsko društvo v Vipavi.

Velika izber

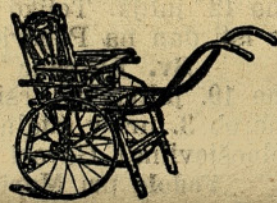
pletenin

lastnega trpežnega izdelka. Vozički za otroke, potovalne korbice, vrtno pohištvo in pohištvo za verande, naslonjači i. t. d. po najnižjih cenah, istotako Brenabor vozove. Popravila izvršujem točno in zelo poceni.

Izdelovatelj pletenin

A. PRAH

Maribor, Tegethofstrasse 21.

Pohištvo razpošilja na vse strani trgovina s pohištvom

KARL PREIS, MARIBOR, Stolni trg 6.

Največja in najcenejša razpošiljalnica za pohištvo in posteljno blago.

Navadno pohištvo od K 100. Pohištvo iz trdega lesa od K 200. Popolna oprava za neveste od K 120—5000 K. Popolna kuhinska oprava od K 40—120 K. Za spalnice, jedilnice, gosposke sobe in salone iz orehovega, hrastovega, bukovnega lesa iz mecesna in javorja, iz mahagonijevega in iz palisandrovega lesa v bogati izbiri po zelo izkih cenah. Razni posamezni deli posebno poceni. Posebni oddelek za pohištvo iz železa, medenine in tapetiranega pohištva.

Sloboden nakup.

Slobodno na ogled.

Ilustrovani ceniki brezplačno!

Loterijske številke.

Gradee: 8. julija 76 46 53 85 56
Line: 11. julija 14 77 89 32 7

Na prodaj

je lep, močen, prenovljen, pokrit voz (kolesel) po zelo nizki ceni pri Janezu Šerc, posestniku v Bezeni pošta Bistrica pri Mariboru.

Dva pisarniška pomočnika sprejme dne 1. oktobra t. l. Okrajna sodnija v Sv. Lenartu v Slov. gor.

Direktorij za lavantinsko škofijo od 19.—22. julija.

19. † Dom 7. p. Pent. De ea sem c vir Off. de Dom. ut in Ps. r. et ppr. le. not.; com. S. Vincenti a P. C. in L. et M. Appl. p. pop. Gl. sine 3. Or. Cr. — In 2. Vesp. Dom. (in Ps. r. et ppr. le.) com. seq., S. Vincenti a P. C. et S. Margaritae V. M. (Or. Indulgentiam). — Compl. de Dom.
20. Fer. 2. S. Hieronymi Aemil. C. dupl. c. a. (m. 3. v.) Invit. et Hym. de Coi., Ant. Ps. et V de Fer. L. 1. N. cum suis RR de Ser. occ. rel. ppr. le; rom. S. Margaritae V. M. in L. (et Hor. oia. de Fer. a cap. de Coi.) et M. Gl. — In 2. Vesp. (Ant. et Ps. de Fer. a cap. de Coi.) com. seq. (Or. Exaudi).
21. Fer. 3. S. Praedis V. simpl. c. a. Invit. et Hym. de Coi., Ant. Ps. et V. 3. N. de Fer. curr. L. 1. et 2. cum suis RR de Ser. occ. L. 3. ppr.; ad L. (Suffr.) et Hor. (ad Prim. Prec. 1. le.) oia. de Fer. a cap. de Coi. In M. Gl. 2. Or. Fidelium. 3. Or. A cunctis. — Vesp. (Ant. et Ps. de Fer.) a cap. de seq. (ppr. le.)
22. Fer. 4. S. Mariae Magdal. Poenit. dupl. c. a. Ad Mat. An. Ps. et V de Fer. rel. ppr.; ad L. (Hym., V et Ant. ad Bened. ppr.) et Hor. oia. de Fer. a cap. de Coi. Or. ppr. In M. Gl. (Collect. pro ordinandis. 3. le. inter divers.) Cr. — Vesp. (Ant. et Ps. de Fer.) a cap. de seq. com. praec (ppr. le.) ac S. Liborii Ep. C. (Or. Da quiesumus).

Odvetnik

dr. Florjan Kukovec

naznanja, da je otvoril svojo **odvetniško pisarno**

v Slovenski Bistrici.

A. Wesjak, Maribor

„Pri železnici“

Glavni trg, vogal Stolne ulice

Priporoča svojo ogromno zalogo perilnega, manufakturnega in raznovrstnega konfekcijskega blaga po jako znižanih cenah.

Cudovito zdravilo!

proti želodčni in črevesni bolezni, kakor tudi proti pljučnemu katarju; zelo priporočljivo za vsakega, ki trpi na slabi prebavi, sladkorni bolezni, kataralichnem ikerju (zlatenici) kroničnem katarju mehurja, je **naravna rudninska voda**

„**Marijin Vrelec**“

Gor. Gabernik Poljčane.

Edino slovensko podjetje te vrste!

Mnoga priznana pisma na vpogled

M. Dobravec,

: slikar in pleskar v Celju :
Gosposka ulica št. 5

prevzame vsa dela dekoracijske in pleskarske stroke, katera izvršuje vestno in po najnižjih cenah.

Spodnještaj. ljudska posojilnica v Mariboru

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadno po 4 1/2%, proti trimesčni odpovedi po 4 1/2%. Obresti se pripisujejo h knjižicam 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prebikalo.

Za nalaganje po pošti so poštne hranilne položnice (97.078) na razpolago. Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajajo

le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 5 1/2%, na vknjižbo sploh po 5 1/2%, na vknjižbo in poročilo po 5 1/2% in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih navedih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le kake.

Uradne ure

so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopoldne in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne izveniški praznike. V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajajo

in prošnje prejemajo vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.

Stolna ulica št. 6 (med Glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Pazite na otroke!